

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň Mgr. Zdeňky Winklerové a JUDr. Ivety Veselé v exekuční věci

oprávněné: **Jana V.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx, xxx
zastoupená advokátkou Mgr. Markétou Medřickou
sídlem K Červenému dvoru 294, 100 00 Praha 10

proti
povinnému: **Jiří V.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem JUDr. Alanem Vitoušem
sídlem Dukelských hrdinů 23, 170 00 Praha 7

pro dlužné výživné, o návrhu povinného na částečné zastavení exekuce, k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 5. června 2020, č. j. 36 EXE 1899/2012-434,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením obvodní soud zamítl návrh povinného na částečné zastavení exekuce ohledně způsobu exekuce pozastavením řídičského oprávnění nařízeného exekučním příkazem ze dne 18. 3. 2019, č. j. 095 EX 1812/13-82.
2. Povinný svůj návrh na zastavení exekuce odůvodnil tím, že je zaměstnán v pracovním poměru u společnosti xxx jako řidič a výkon práce řidiče je jediným zdrojem jeho příjmu. Namítl rovněž, že exekuční příkaz k provedení exekuce pozastavením řídičského oprávnění byl vydán nezákonně, neboť dle novely zákona č. 120/2001 Sb., je možné postupovat pouze v případech, kde byla exekuce nařízena po účinnosti novely exekučního řádu umožňující pozastavit řídičské oprávnění.
3. Oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasila. Poukázala na to, že povinný po celou dobu exekučního řízení tvrdí, že nemá žádný zdroj příjmů, opakovaně podává návrhy na zastavení exekuce. Povinný je jednatelem zaměstnavatele, pracovní smlouvu tak podepsal sám sobě, což vyznívá účelově. Vlastníkem zaměstnavatele je pak společnost, kterou jako předseda představenstva zastupuje také povinný. Dle údajů v obchodním rejstříku působí povinný v několika společnostech, a to xxx, jejímž akcionářem je xxx, statutárním zástupcem které je rovněž povinný, dále xxx, jejímž akcionářem byl rovněž xxx a nyní je xxx, dále xxx, jejímž členem představenstva je povinný, dále xxx, jejímž jednatelem je povinný, stejně tak je jednatelem xxx, xxx, xxx a xxx, což zpochybňuje tvrzení povinného, že výkon povolání řidiče je jeho jediným zdrojem

k uspokojování základních životních potřeb. Navíc oprávněná upozornila na rodinný dům v obci xxx ve vlastnictví xxx dle výpisu z katastru nemovitostí LV č. xxx a bytový dům v xxx ve vlastnictví xxx dle výpisu z katastru nemovitostí LV č. xxx s ohledem na majetkové a personální propojení těchto společností s povinným.

4. Exekuce byla nařízena usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 7. 2012, č. j. 36 EXE 1899/2012-27, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2013, č. j. 25 Co 364/2013-67, byla podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 6. 6. 2009, č. j. 50 P 93/2007-290, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2010, č. j. 64 Co 572/2009-321, k vymození pohledávky na dlužném i běžném výživném do června 2012 včetně ve výši 500 000 Kč, včetně nákladů exekuce a nákladů oprávněné, které budou určeny v příkaze k úhradě nákladů exekuce. Dále pak Obvodní soud pro Prahu 5 pověřil dne 12. 6. 2014 soudního exekutora vedením exekuce podle stejných exekučních titulů k vymození povinnosti povinného uhradit oprávněné částku 132 500 Kč za dlužné výživné za období od července 2012 do října 2013 (č. j. 36 EXE 2082/2013-41). Obě exekuce byly spojeny ke společnému řízení pod sp. zn. 36 EXE 1899/2012. Provedením exekuce soud pověřil JUDr. Janu Tvrdkovou, soudní exekutorku, Exekutorský úřad Praha 4.
5. Jedná se již o druhé rozhodnutí obvodního soudu o tomto návrhu, neboť jeho zastavující usnesení ze dne 17. 5. 2019, č.j. 36 EXE 1899/2012-333, bylo zrušeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.9.2019, č.j. 25 Co 266/2019-358 s tím, že novela provedená zákonem č. 298/2017 Sb., se vztahuje i na exekuci vedenou proti povinnému.
6. Soud prvního stupně zjistil tento **skutkový stav**: Soudní exekutorka vydala exekuční příkazy ze dne 3. 9. 2012, č. j. 095 EX 313/12-38 a ze dne 14. 7. 2014, č. j. 095 EX 1812/13-28, k provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného ze smlouvy o penzijním připojištění takto byla vymožena částka 86 033 Kč. Dále vydala exekuční příkazy k provedení exekuce srážkami ze mzdy povinného, přičemž plátcí mzdy (společnosti, jejichž byl povinný zároveň jednatelem) soudní exekutorce sdělili, že povinný je jejich zaměstnancem v pozici řidič a jeho průměrný výdělek nedosahuje výše základního nepostižitelného minima. Soudní exekutorka vydala i exekuční příkazy příkázáním jiné peněžité pohledávky povinného z titulu nároku na výplatu odměny za výkon funkce statutárního orgánu - jednatele společností xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, které, resp. povinný k součinnostním dotazům exekutorky vždy sdělily, že povinný nepobíral a nepobírá a nebude pobírat žádnou odměnu za výkon této funkce.
7. Exekučním titulem je rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 6. 6. 2009, č. j. 50 P 93/2007-290, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2010, č. j. 64 Co 572/2009-321 (pravomocný dne 3.3. 2010), kterým bylo výživné otci (zde povinného) k dítěti (zde oprávněné) naposledy stanovené rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 6. 11. 2001, č. j. 5 Nc 281/2001-16, zvýšeno od 1. 9. 2005 na částku 8 000 Kč měsíčně a od 1.9.2008 na částku 10 000 Kč měsíčně, nedoplatek na zvýšeném výživném za dobu od 1. 9. 2005 do 31. 1. 2010 ve výši 352 000 Kč bylo povinnému uloženo zaplatit ve čtyřech splátkách po 88 000 Kč, splatných vždy do konce každého čtvrtletí roku 2010, vše k rukám zletilé oprávněné. Otec (zde povinný) se domáhal snížení výživného na částku 5 000 Kč měsíčně počínaje dnem 1. 4. 2010, jeho žaloba byla zamítnuta byla zamítnuta rozsudkem Obvodního soudu ze dne 13. 2. 2013, č.j. 11 C 333/2011-

131, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2014, č.j. 29 Co 278/2013-172, když bylo zjištěno, že otec (zde povinný) byl jediným společníkem xxx do 11. 3. 2010 a xxx do 10. 3. 2010. Dne 23. 9. 2009 povinný jako jednatel těchto společností uzavřel zakladatelskou smlouvu akciové společnosti xxx se základním kapitálem 2 000 000 Kč rozvržený na 10 kmenových akcií jmenovité hodnoty 200 000 Kč. Na valné hromadě dne 7. 1. 2011 byl povinný přítomen jako držitel 5 akcií jmenovité hodnoty 1 000 000 Kč, od 7. 4. 2011 byl předsedou představenstva. Jako jediný společník společnosti xxx převedl na xxx obchodní podíl této společnosti za částku 200 000 Kč. Jako jediný společník obchodní firmy xxx převedl na xxx obchodní podíl této společnosti za částku 200 000 Kč. Povinný byl předsedou představenstva společnosti xxx od 20. 3. 2008. Dne 2. 1. 2013 se xxx stal jediným společníkem xxx a povinný jednatelem této společnosti. Povinný byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 10. 1. 2012, podpora v nezaměstnanosti mu nebyla přiznána. Od 3. 8. 2012 byl povinný zaměstnán jako řidič u Roberta Š., pracovní poměr byl ukončen ve zkušební době k datu 10. 9. 2012. Majitel společnosti xxx mu půjčil 8 000 000 Kč na úhradu jeho dluhů u přítelkyně, jeho otce a paní Miluše M., tento dluh mu povinný hradí tím, že vykonává předsedu představenstva za úhradu tohoto dluhu 1 000 000 Kč ročně.

8. Povinný působí jako člen statutárního orgánu ve společnostech xxx, xxx (zastoupení právnické osoby ve statutárním orgánu), xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx; v minulosti pak vystupoval jako člen statutárního orgánu také ve společnostech xxx, xxx, xxx a xxx.
9. V období od 3. 3. 1999 do 30. 9. 2002 byl povinný zaměstnán u xxx (pracovní úvazek 42,5 hodin týdně), od 1. 4. 2004 do 14. 9. 2009 u xxx (kde byl povinný v té době jediný společník i jednatel), od 3. 8. 2012 do 10. 9. 2012 u Roberta Š. Povinný uzavřel dne 30. 11. 2013 pracovní smlouvu se společností xxx, jejímž byl současně jednatelem. Podle této smlouvy podepsané na obou stranách povinným byl povinný zaměstnán jako řidič autobusu ode dne 1. 12. 2013 do 31. 5. 2015 s délkou pracovní doby 9 hodin týdně. Dne 1. 6. 2015 povinný uzavřel pracovní smlouvu se společností xxx, podle této smlouvy podepsané na obou stranách povinným, byl povinný zaměstnán jako řidič ode dne 1. 6. 2015 do 31. 7. 2015, délka pracovní doby 25 hodin týdně a smluvní mzda 6 800 Kč měsíčně. Dne 1. 8. 2015 povinný uzavřel pracovní smlouvu se společností xxx, podle této smlouvy podepsané na obou stranách povinným byl povinný zaměstnán jako řidič od 1. 8. 2015 do 31. 12. 2016 s pracovní dobou 25 hodin týdně za mzdu 6 800 Kč měsíčně, od 1. 1. 2017 do 30. 6. 2018 na 20 hodin týdně za mzdu 6 100 Kč (resp. od 1. 1. 2018 7 500 Kč měsíčně). Dne 15. 6. 2018 povinný uzavřel pracovní smlouvu se společností xxx, jejímž je současně jednatelem, podle této smlouvy podepsané na obou stranách povinným je povinný zaměstnán jako řidič od 1. 7. 2018 na dobu neurčitou a to na zkrácený úvazek, pracovní poměr trvá. Průměrný čistý měsíční výdělek činil v roce 2018 6 040 Kč a v 2019 6 003 Kč. Uvedené nástupy a skončení zaměstnání byly oznamovány příslušné správě sociálního zabezpečení.
10. Zaměstnavatel povinného xxx sdělila, že povinný je jejím zaměstnancem funkčně zařazeným jako řidič a pro plnění pracovních úkolů používá motorová vozidla v plném rozsahu svých řidičských oprávnění. Předmětem podnikání xxx je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, předmětem činnosti je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.
11. Povinný má hlášen trvalý pobyt na ohlašovně městské části xxx (xxx, xxx) a má s Romanou B. nezletilou dceru K. V., narozenou xxx.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

12. Po právní stránce soud prvního stupně poukázal na § 71a zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu v platném znění (dále jen „exekuční řád“) s tím, že podmínky pro zastavení exekuce neshledal.
13. Obvodní soud vysvětlil, že exekuční příkaz k pozastavení řídičského oprávnění je specifický způsob exekuce, který má funkci donucovací, kdy povinný má být v běžném životě omezen natolik, aby jej to přimělo k dobrovolné úhradě vymáhaného nedoplatku na výživném. Ke zrušení exekučního příkazu může soudní exekutor přistoupit pouze tehdy, je-li naplněn jeho účel, tj. nedoplatek na výživném byl uhrazen nebo prokáže-li povinný, že k uspokojování základních životních potřeb svých a osob, k nimž má vyživovací povinnost, řídičské oprávnění nezbytně potřebuje, tedy povinný nemůže bez řídičského oprávnění vykonávat zaměstnání či jinou samostatně výdělečnou činnost, případně nebyl-li by jejich výkon bez řídičského oprávnění možný z hlediska dojíždění a povinnému by se tak ztížila možnost získat finanční prostředky na zaplacení dluhu na výživném (*srov. Kasíková M. a kol. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti / exekuční řád/, 4. vydání 2017, s. 522-524*).
14. Obvodní soud vyhodnotil tvrzení povinného jako zjevně účelové. Připomněl, že povinný podával opakovaně návrhy na zastavení exekuce pro nemajetnost, kde oproti posuzovanému návrhu uváděl, že s ohledem na zdravotní problémy nemá žádný pravidelný příjem. Tyto návrhy povinného byly soudem I. stupně i soudem odvolacím vždy zamítnuty, resp. řízení o opakovaných návrzích zastaveno s tím, že povinný má aktivní účast v řadě společností a neprokázal nepříznivý zdravotní stav vylučující možnost zaměstnání ani nepříznivou majetkovou situaci. I pokud by povinný vykonával zaměstnání řidiče motorových vozidel, nejedná se s ohledem na výši jeho mzdy pod hranici nezabavitelného minima o činnost, která by sloužila (mohla sloužit) k uspokojování základních životních potřeb povinného, natož pak nezletilé dcery, ke které má vyživovací povinnost a za situace, kdy má nedoplatek výživného na zletilou dceru v řádech statisíců. Uvedené pracovní smlouvy navíc uzavřel „sám se sebou“ v době, kdy již probíhalo exekuční řízení ohledně dluhu na výživném přes 600 000 Kč. Povinný po celou dobu tvrdil, že nemá žádný příjem, ale nyní nově uvádí a dokládá mzdu ve výši nedosahující základního nepostižitelného minima za výkon práce řidiče. Za účelové a nepravděpodobné považuje soud rovněž tvrzení povinného, že působí ve výše uvážených obchodních společnostech, avšak za výkon funkce člena statutárního orgánu nepobírá žádnou odměnu, což prokazoval rovněž prohlášením těchto společností opět podepsaným jím samým. V opatrovnickém řízení soud vzhledem k příjmům z podnikání povinného vycházel z možností a schopností povinného zajistit sobě a osobám, k nimž má vyživovací povinnost, životní úroveň z příjmu nejméně 50 000 Kč měsíčně v době vydání exekučního titulu, jak vyplývá z jeho odůvodnění. Z uvedených možností vycházel i soud v řízení o snížení výživného, který měl za prokázané, že povinný vykonává předsedu představenstva xxx za úhradu dluhu ve výši 8 000 000 Kč u majitele této společnosti, každý rok 1 000 000 Kč. Jak již uvedl soud v řízení o snížení výživného, pokud povinný není nijak odměňován za působení v pozici statutárního orgánu v několika aktivních obchodních společnostech, je to pouze jeho rozhodnutí a nemůže jít k tíži osob, k nimž má vyživovací povinnost. Pozastavení řídičského oprávnění má v daném případě význam právě v donucujícím charakteru tohoto způsobu exekuce a mělo by přimět povinného k plnění vyživovací povinnosti. V této souvislosti soud podotýká, že § 71a odst. 4 písm. b) exekučního řádu dává povinnému také možnost dosáhnout zrušení exekučního příkazu pozastavením řídičského oprávnění uhrazením nedoplatku výživného.

15. Toto usnesení napadl včasným a přípustným **odvoláním** povinný, domáhá se změny tohoto rozhodnutí a zastavení exekuce pozastavením řidičského oprávnění. Namítá, že obvodní soud nehodnotil provedené důkazy objektivně, když zejména polemizoval s pravomocnými rozsudky, jichž se ve svém rozhodnutí dovolává. Zopakoval, že oprávněná opustila republiku v roce 2002 a povinného v posledních 19 letech osobně nekontaktovala, resp. chová se k povinnému nepřátelsky, povinný proto zvažuje, že se obrátí na orgány činné v trestním řízení za to, že chování oprávněné vůči povinnému vykazuje znaky soustavného sledování. Také zvažuje, že se obrátí na soud s žádostí o stanovení výživného pro svou osobu vůči oprávněné. Povinný poté zopakoval, že je od března 2019 v pracovní neschopnosti a od zastavení vyplácení nemocenských dávek v březnu 2020 je bez jakéhokoliv příjmu. Je pravda, že povinný vykonává funkci statutárního orgánu v řadě obchodních společností, ale tyto funkce vykonává bezplatně, což je u malých firem běžné, tento stav nezakazuje ani platná úprava. Stejně tak není ani neobvyklé, že smlouvu za společnosti, kde byl jednatelem, podepisoval povinný jak na straně zaměstnancem tak na straně zaměstnavatele. Povinný prokázal, že vykonával práci řidiče s menšími přestávkami od roku 2002 u řady zaměstnavatelů. Povinnému nyní hrozí, že s ním zaměstnavatel ukončí pracovní poměr, neboť povinný nemá možnost naplnit uzavřenou pracovní smlouvu. Pro povinného tak pozastavení řidičského oprávnění nemá donucovací funkci, neboť po ukončení pracovního poměru bude nucen zaregistrovat se na úřadu práce a po půl roce odtud bude vyškrtnut. Dostane se tak do pozice bezdomovce a donucovací funkce opatření se tak mine účinkem. Povinný je bez možnosti vykonávat jedinou činnost, ke které má oprávnění a zároveň jedinou činnost, kterou může s ohledem na svůj zdravotní stav vykonávat; posledních 20 let vykonával činnost řidiče. Soud ani neuvádí, jaká jiná činnost by měla v posledních 20 letech složit k uspokojování potřeb povinného.
16. Znovu pak povinný své odvolání doplnil podáním ze dne 19. 10. 2020. Povinný má řidičské oprávnění pro širokou škálu skupin řidičských oprávnění a absolvoval i školení podle zákona č. 247/2000 Sb. Pro výkon povolání řidiče má profesní předpoklady a nelze mu bránit v jeho výběru ani v exekučním řízení. Jako řidič byl zaměstnán minimálně od roku 2001, poukázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 39 Co 342/2016 a zopakoval, že nemá nikoho, kdo by mu pomáhal s placením jeho životních nákladů, je odkázán jen na své příjmy ze zaměstnání řidiče. Má ještě jednu vyživovací povinnost a ztrátou možnosti pracovat jako řidič trácí možnost uspokojovat vyživovací povinnost vůči nezletilé dceři i oprávněné.
17. Oprávněná navrhla napadené rozhodnutí potvrdit, když žalovaný nic nového neuvedl. K jejímu odstěhování do USA došlo v roce 2005, doložila e-mailovou komunikaci mezi ní a povinným, kdy povinný oprávněnou požádal o kontakt ve snaze domluvit se s ní na splátkách a snížení výživného, avšak ve skutečnosti se na ni snesla jen snůška osočování a překrucování rozvodové situace rodičů oprávněné, následně povinný napsal oprávněné, že už od ní žádný e-mail nechce. Povinný vyžadoval úplnou kontrolu nad životními volbami oprávněné, zakazoval jí kamarádit se spolužáky, které považoval za „socky“, komunikovat s tetou, protože je romského původu, v minulosti mlátil matku oprávněné. Od 11 let oprávněné pak o ní povinný neprojevoval vůbec žádný zájem; nezajímal se o její školní výsledky, zájmy ani volbu povolání, nepočkal na ni např. před školou, nikdy jí nezavolal na narozeniny, svátek nebo Vánoce, nikdy od té doby neučinil nic k napravení vztahu. Povinný si ani nevšiml, že oprávněná opustila ČR, to se dozvěděl až v roce 2011 z trestního

oznámení pro zanedbání povinné výživy. Je pravda, že se viděli při soudní jednání, ale to na ni povinný nepromluvil ani jediným slovem. O příjmech a výdajích oprávněné povinný nic neví. Není ani pravda, že by oprávněná povinného sledovala, žije na jiném kontinentě, pracuje 60 – 70 hodin týdně, svůj volný čas věnuje rodině, učení a sporu. Pokud pak jde o sestru K., tak situace kolem ní není oprávněné lhostejná vzhledem ke zkušenostem oprávněné s povinným a jeho násilnickou povahou, proto byla potěšeno sdělením povinného, že nesdílí s K. společnou domácnost a sestra tak bude mít možnost vyrůstat bez podobného strachu jako oprávněná (konkrétně pak rozepsala některé události z dětství). Měla by zájem o sdělení informací o své sestře, ale nikdy jí nebyla nabídnuta možnost být s ní v kontaktu. Pro oprávněnou, kterou povinný jako v minulosti psychicky týral a fyzicky napadal ji i její matku, je emotivně zatěžující číst báchorky povinného. Kdyby jí povinný platil výživné, nemusela se tak moc zadlužit kvůli vzdělání a byla by schopna i nadále pokračovat ve studiu. Připomněla, že výše výživného byla stanovena pro poměry a potřeby studenta v České republice. Znovu poukázala na provázané ekonomické vztahy mezi povinným a jeho manželkou. Navíc pokud jde o zdravotní stav povinného v roce 2015, na fotografiích z tohoto roku nevypadá, že by jakkoliv strádal. Dne 30. 7. 2015 převzal jako jednatel společnosti xxx 25 vozů škoda Superb. Není pravda, že oprávněná vůči povinnému podniká řadu nepřátelských kroků, není pravda, že by povinného v posledních 19 letech nekontaktovala.

18. V doplnění ze dne 10. 11. 2020 uvedla, že naopak otec nevyvinul žádnou snahu o zlepšení vztahu s dcerou, neplnil ani elementární rodičovské povinnosti. Poukázala na to, že otec vykovává funkce statutárních orgánů v 9 společnostech, v některých dokonce nepřetržitě od roku 2008 a jeho zdravotní stav ho v tomto směru nijak nelimituje. Umožňuje-li zdravotní stav povinného vykonávat byť i jedinou činnost, která potenciálně mu může zajistit obživu, pak nejsou splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení z důvodu nedůvodnosti postižení řidičského oprávnění, navíc povinný neprokázal, že k uspokojení základních životních potřeb svých a osob, ke kterým má vyživovací povinnost, nezbytně potřebuje své řidičské oprávnění. I přes uvedené exekuční řízení a jeho dopad do společenské sféry povinného povinný stále o zaměstnání nepřišel, přestože exekuční příkaz k provedení exekuce pozastavením řidičského oprávnění byl vydán již k 18. 3. 2019, a nebyl s ním ukončen závazek deklarující výkon funkce statutárních orgánů ani jedné z výše uvedených společností. Povinný neprokázal ani faktický výkon, ale ani faktickou či právní nezbytnost, neboť se zcela nepochybně a veřejně prokazatelným způsobem nejedná o jeho jediné potenciální penězi ocenitelné zaměstnání, které může vykonávat. Volní rozhodnutí povinného vykonávat funkce statutárních orgánů zadarmo či setrávat v takto nepochybně složité funkci několika společností bez finančního protiplnění seberealizačních důvodů, přestože je dlužen oprávněné částku přesahující 500 000 Kč a má vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři, je neetické a nemůže jít k tíži oprávněné. Soud proto zcela oprávněně vykládal dané chování povinného v souvislosti s § 913 odst. 2 o. z., neboť ten se bez zjevného důvodu vzdal finančního ohodnocení za funkci, kterou v daných společnostech vykonává již mnoho let. By-li by obavy povinného o nemožnosti zajistit svou nezletilou dceru skutečné, pak by vlivem nemožnosti vykonávat funkci řidiče jistě zažádal o určité finanční protiplnění za výkon funkce statutárního orgánu. I v případě zcela symbolické odměny za výkon dané funkce ve výši 5 000 Kč za každou jednotlivou společnost tvoří dohromady částku nejméně 40 000 Kč (oprávněná nepočítá odměnu u společnosti v úpadku). Taková částka tak tvoří v úplném minimu částku, o kterou se povinný vědomě dle svých vyjádření připravuje. Oprávněné je přesvědčena, že povinný po tolikaletém výkonu funkce statutárního orgánu u daných společností, má nárok na částku mnohonásobně vyšší a oprávněná je nad rámec přesvědčena o

reálném vyplácení takové částky. Jeví se tak zcela nevěrohodným a nepravděpodobným, že si uvedené společnosti nemohou dovolit uhradit povinnému žádnou odměnu za jeho výkon funkce a v případě, jsou-li společnosti v dlouhodobé ztrátě, tak že povinný funkci vykonává s péčí řádného hospodáře.

19. Dále doplnila, že otec na ni u Obvodního soudu pro Prahu 5 podal žalobu na stanovení vyživovací povinnosti zletilé dcery k otci a požaduje 40 000 Kč měsíčně. Tuto žalobu nechal přeložit a doručil jejímu zaměstnavateli v USA a do kanceláře starosty města, kde oprávněná žije.
20. Rovněž povinný doručil odvolacímu soudu dne 8. 1. 2021 dvě doplnění svého odvolání nazvané jednak jako stanovisko a jednak jako doplnění odvolání. Znovu zopakoval, že práci řidiče vykonává posledních 20 let, je vlastníkem celé škály skupin řidičských oprávnění a je držitelem profesního průkazu pro účely profesní způsobilosti řidiče autobusů – nákladních vozidel, povinný pravidelně absolvoval školení podle zákona č. 247/2000 Sb., práci řidiče vykonával nepřetržitě posledních 10 let, proto mu nelze bránit ve výkonu této činnosti ani v průběhu exekučního řízení znovu odkázal na rozhodnutí sp. zn. 39 Co 342/2016. Povinný má tak za to že prokázal, že k uspokojování základních potřeb nezbytně potřebuje řidičské oprávnění. Obvodní soud dostatečně nevysvětlil, v čem spatřuje účelovost jednání povinného, znovu odkázal na pracovní smlouvu z roku 1999, na profesní zkoušky z roku 2010 s tím, že jediným zdrojem jeho příjmu je pouze příjem za práci řidiče. K výkonu funkce statutárních orgánů uvedl, že se vesměs jedná o společnosti, které nevykonávají žádnou činnost, nebo činnost zanedbatelnou, v řadě společností už ani statutárním orgánem není, oprávněná úmyslně uvádí soud v omyl, což lze zjistit z obchodního rejstříku. Povinný se ocitne v situaci, kdy se nebude moci podílet na zabezpečení nezletilé dcery K., přičemž oprávněná má v současné době příjem cca 1 00 000 USD ročně a pobírá další odměny. Oprávněná vychází ze spekulací, není pravdou, že by se na jejího šéfa oprávněné a starostu města, kde oprávněná žije, obrátil advokát povinného, učinil to e-mailem a dopisem sám povinný, protože potřeboval, aby jeho žaloba na výživné byla oprávněné doručena. V minulosti oprávněná zaslala urážlivé dopisy a usnesení soudu obchodním partnerům společností, kde byl povinný zaměstnán, proto povinný nerozumí, proč oprávněná tento způsob jednání považuje za nesolidní. Povinný se domnívá, že oprávněnou pohání nenávist, přestože to byl on, kdo o ni od narození výlučně pečoval. Matka bez souhlasu povinného s oprávněnou odcestovala do USA a neměla zájem o udržení kontaktů. Povinný dával oprávněné najevo, že ona má u něho dveře otevřené a ponechal si proto i obrázky z doby, kdy bylo oprávněné 11 let.
21. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 55c odst. 2, 5 exekučního řádu a za použití § 212, § 212a a § 268 odst. 1 písm. h) a § 268 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání **není** důvodné.
22. Podle exekučního titulu - rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 50 P 93/2007 – 290 a rozsudkem Městského soudu v Praze 64 Co 572/2009-321 je otec vyučený strojní mechanik a absolvoval též strojní průmyslovou školu, v tomto oboru pracoval do roku 1991, průměrné příjmy v těchto oborech činily 21 180 Kč – 30 680 Kč měsíčně. V době rozhodování soudu otec podnikal, provozoval garáže, pneuservis a mycí box, vyplácel si minimální mzdu, což však již tehdy opatrovnický soud označil za nepravděpodobné a v podstatě za rozporné se zákonem. Při úvaze o výši výživného soud zohlednil, že otec neměl možnost ovlivnit, kde bude dcera studovat, a proto

se nemusí podílet na zvýšení výdajů způsobených pobytem a studiem v USA. Ve svém odvolání proti tomuto rozsudku otec jako přiměřené výživné navrhoval částku 5 000 Kč měsíčně. Otec o dceru neprojevoval od roku 2001 zájem ani se s ní nestýkal, k odstěhování oprávněné do USA došlo v roce 2005.

23. Soud vzal za své skutkové zjištění shodné tvrzení účastníků (§ 120 odst. 3 o. s. ř.), že povinný podal proti oprávněné žalobu na stanovení vyživovací povinnosti a požaduje po ní částku 40 000 Kč měsíčně.
24. Odvolací soud pak provedl i nové důkazy předložené účastníky v odvolacím řízení.
25. Povinný pak odvolacímu soudu předložil žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby ze dne 12. 2. 2020, podle které je v pracovní neschopnosti od 14. 3. 2019 (viz žádost) a doložil, že mu Česká správa sociálního zabezpečení poslala dne 4. 3. 2020 částku 3588 Kč (viz poštovní poukázka B). Dále povinný doložil lékařské zprávy, podle kterých Povinný se v 6/2019 zranil při práci s pneumatickým kladivem a od té doby recidivují bolesti v xxx, obdobné potíže měl i v roce 2015 po dopravní nehodě (sražen autem – viz zpráva z 10. 6. 2019), diagnóza xxx xxx xxx (viz zpráva z 7. 1. 2020), ke zhoršení obtíží došlo v únoru 2020 po pádu ve sprše (viz zpráva z 25. 2. 2020). Povinný trpí xxx xxx xxx (zpráva z 9. 7. 2020), stěžuje si na xxx xxx xxx a lékař doporučil analgetika, cvičení a zhubnout (viz zpráva z 30. 7. 2020, z 11. 4. 2020), v dubnu 2019 se podrobil xxx xxx (viz propouštěcí zpráva o hospitalizaci ze 17. do 18. 4. 2019).
26. Povinný má řidičské oprávnění pro všechny typy vozidel uvedené v řidičském průkazu (tj. od malého motocyklu až po traktor). V roce 2010 povinný prošel výukou a výcvikem na zkoušku profesní způsobilosti na řidičský průkaz pro skupiny C, D a E, dále pro C.C+E a pro skupiny D.D+E, které dne 26. 8. 2010 splnil (viz potvrzení z 24. 8. 2010 a protokoly z 26. 8. 2010).
K tomu však odvolací soud podotýká, že platnost profesní způsobilosti řidiče je pouze 5 let od data vydání (§ 46 a násl. zákona č. 247/2000 Sb.) takže ani tyto důkazy nijak nepodporují tvrzení povinného ohledně nezbytnosti řidičského průkazu, neboť již více než 5 let povinný nemůže pracovat jako řidič vozidel C1, C1+E, C, C+E, D1+E, D ani D+E.
27. V povinném označeném usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2017, č. j. 39 Co 342/2016 – 230 odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně o částečném zastavení exekuce co do způsobu provedení pozastavením řidičského oprávnění, neboť povinný doložil, že je zaměstnán jako řidič nákladního vozu, když povinný zaplatil ještě před doručením výzvy ke splnění povinnosti 88 100 Kč, počínaje březnem 2015 pak byly na dlužné výživné prováděné srážky ze mzdy. Tamní povinný nebyl společníkem ani statutárním orgánem svého zaměstnavatele. Soudy zhodnotily jednak dobrovolné plnění povinného a pak také to, že došlo k navýšení příjmů povinného o 6 150 Kč s možností odměn a možností skloubit práci řidiče ještě s dalším zaměstnáním, navíc exekučními příkazy byl zajištěn i další majetek povinného, který postačuje k úhradě výživného, proto nepovažovaly současné povolání povinného za účelové a zajištění řidičského oprávnění za nutné.
Odvolací soud tak konstatuje, že předkládané rozhodnutí se v podstatných znacích neshoduje se zde posuzovanou věcí, zdejší povinný nic dobrovolně neubradil, žádné srážky ze mzdy mu nejsou prováděny pro nízkou výši sjednané

mzdy a povinný v tomto řízení navíc nepracuje ani jako řidič na plný úvazek a nezvažuje možnost dvou zaměstnání, nebyl zjištěn žádný jiný jeho postižitelný majetek. Odvolací soud proto z předloženého rozhodnutí nevybází.

28. Již obvodní soud z dostupných informací ve veřejném rejstříku zjistil, že povinný (a jeho životní partnerka matka jeho dcery K.) se společně podílejí na činnosti několika společností, povinný aktuálně vykonává funkci statutárního orgánu v 8 českých společnostech a 1 seychelské.

K námitce, že obvodní soud nehodnotil důkazy objektivně a polemizoval s rozsudky

29. Odvolací soud předně uvádí, že podle obsahu odůvodnění obvodní soud nikterak se zmiňovanými rozsudky nepolemizuje, naopak ve svém odůvodnění na ně odkazuje a cituje jejich závěry; jejich právních závěrů se dovolává. Odvolací soud připomíná, že soud důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 132 o. s. ř.). Přesně v těchto mantinelech se obvodní soud pohyboval.
30. Povinný na jednu stranu tvrdí, že je zcela bez příjmu a zdravotní stav mu neumožňuje vykonávat jinou činnost než práci řidiče (resp. od jara 2019 doposud ani tuto práci), na druhou stranu tvrdí, že vykonává bezplatně funkci člena statutárního orgánu v několika (aktuálně v 9) společnostech. Tvrdí a doložil, že od roku 2004 byl zaměstnán jako řidič (až na jedinou výjimku v období cca 1 měsíce v roce 2012) pouze u společností, kde byl zároveň statutárním orgánem (a často též jediný společník), pracovní úvazek byl nejprve 9 hodin týdně, maximálně pak 25 hodin týdně, a jeho příjem z této činnosti nepřekonal maximum 7 500 Kč hrubého měsíčně. Ve skutečnosti však řidičem na plný pracovní úvazek byl jen v období od 3. 3. 1999 do 30. 9. 2002. Z uvedeného je tak zřejmé, že práce řidiče nebyla vykonávána ani jako hlavní ani jako jediný zdroj příjmu povinného, když sám povinný např. formálně vykazoval minimální mzdu 6 700 Kč hrubého měsíčně, ale sám navrhoval stanovit výživné pro oprávněnou 5 000 Kč měsíčně. Ostatně ani pro současnou dobu povinný netvrdí, že by měl možnost pracovat na plný úvazek jako řidič, uvádí jen, že má profesní dovednosti, které mu umožňují být jako řidič zaměstnán. V minulosti otec nebyl pozastavením řidičského oprávnění omezován ve výběru svého povolání, přesto se práci řidiče věnoval jen v minimálním rozsahu. Pokud pak uvádí, že nemá jiné profesní zkušenosti, tak lze znovu poukázat na to, že většinu svého pracovního času za posledních 20 let povinný strávil jinou činností (tedy výkonem činnosti statutárního orgánu).
31. Dále povinný tvrdí také to, že je od roku 2019 v pracovní neschopnosti a že jeho zdravotní stav mu neumožňoval a neumožňuje vykonávat práci řidiče. Ve výkonu funkce statutárního orgánu však nikterak omezen není, nebyl nahrazen a očividně mu tak jeho zdravotní stav nebrání vykonávat nic z činností souvisejících s činností statutárního orgánu.
32. Zároveň povinný uvedl, že odměnou výkon funkce předsedy představenstva ve společnosti xxx je to, že mu je snižován jeho osobní dluh u majitele společnosti o 1 000 000 Kč ročně (tj. více než 83 000 Kč měsíčně, které si povinný za svou činnost vybírá v jiné než peněžité formě). S ohledem na to, že otec toto vypověděl již na policii v lednu 2012, tak by měl být dluh umořen. Odvolací soud ani nesouhlasí s tím, že povinný upřednostňuje úhradu svých závazků před plněním zákonné vyživovací povinnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

33. Pokud tedy soud uzavřel, že příjem z činnosti řidiče povinnému dlouhodobě (minimálně od roku 2004) nemohl sloužit k uspokojování jeho životních potřeb (natož k výživě osob závislých), tak je jeho závěr zcela v souladu s povinným prokázaným skutkovým stavem. Lze taktéž konstatovat, že povinný v uvedených pracovních poměrech se činnosti řidiče věnoval pouze okrajově na zkrácený úvazek (9 – 25 hodin týdně, poté 20 hodin týdně) a zjevně tak většinu svého času věnoval jiným činnostem (zejména výkonu funkce statutárních orgánů). Zcela nevěrohodné je tak tvrzení povinného, že nemá žádný jiný příjem než z uvedených zaměstnaneckých poměrů, neboť nejenže by tím dlouhodobě porušoval svou zákonnou povinnost chovat se tak, aby byl schopen dostát své vyživovací povinnosti, ale uvedený příjem by mu navíc nestačil na úhradu nákladů bydlení, jídla, ošacení apod. pro svou osobu a navíc výživného (reálně placeno 2 000 Kč, ale sám povinný navrhoval 5 000 Kč). Na první pohled je tak zřejmé, že tvrzení otce jsou zcela nevěrohodná a že ze své činnosti musí mít další požitky, které nejsou vykazovány a že zejména příjem z činnosti řidiče nemůže pokrývat základní životní potřeby povinného a osob, ke kterým má vyživovací povinnost.
34. Pokud povinný namítá, že tím, že přijde o příjem cca 6 400 Kč měsíčně, nebude se již moci podílet na úhradě potřeb své druhé dcery, tak odvolací soud uvádí, že povinný nikdy neuvedl, kde bydlí, jaké jsou jeho náklady na bydlení apod. S ohledem na skutečnosti obecně známé však považuje za zcela vyloučené, aby povinný z tohoto příjmu (příčemž takto vysokého dosahuje až v posledních letech, předtím deklaroval příjem ještě nižší) podílel na výživě druhé dcery.
35. Tvrzení povinného, že v malých společnostech je obvyklé, že jednatel nedostává za výkon činnosti žádnou odměnu, nijak nevysvětluje, z čeho taková osoba jednatele fakticky žije, protože právě to, že povinný fakticky vykonává činnost statutárního orgánu v 8 českých společnostech (+ 1 zahraniční), mu znemožňuje pracovat na plný úvazek. Navíc se nejedná o společnosti bez majetku, neboť některé vlastní i nemovitosti. Odvolací soud však ve shodě se soudem prvního stupně považuje za zcela nereálné, aby osoba mnoho let fakticky vykonávala činnost minimálně 8 statutárních orgánů bez jakéhokoliv požitku a vykazovala dlouhodobě maximální příjem cca 6 000 Kč čistého z práce na částečný úvazek (dokonce i jen 9 hodin týdně!!!). Navíc povinný tvrdí a dokládá, že právě řidiče není schopen vykonávat již téměř 2 roky, zatímco funkce statutárních orgánů v 8 společnostech vykonává bez omezení. Ostatně – dlouhodobé chování povinného k oprávněné a zejména to, že se domáhá výživného 40 000 Kč měsíčně a tuto žalobu doručil do vlastních rukou zaměstnavatele oprávněné, vedou soud k závěru, že skutečným motivem povinného není vrácení řidičského oprávnění, ale trestání oprávněné. Odvolací soud přitom poukazuje na to, že povinný tvrdí, že více než dvacet let žije jen z příjmu řidiče, který nedosahuje ani minimální výše, avšak po oprávněné, které však výživné řádně neplatil, se domáhá měsíčního výživného, které odpovídá cca 6 násobku jeho maximálního měsíčního příjmu.
36. Odvolací soud nevidí žádný odvolací potenciál v námitkách, že povinný se domáhá úpravy vyživovací povinnosti ze strany své zletilé dcery (tj. oprávněné), neboť tímto způsobem nemůže vymáhaná povinnost zaniknout. Ani sama skutečnost, že oprávněná se domáhá v exekučním řízení splnění povinností uložených povinnému exekučním titulem a v této souvislosti sleduje povinného, nezpůsobuje zánik vymáhané povinnosti. Argumentace, že v době kdy oprávněné bylo cca 15 let, se bez souhlasu povinného odstěhovala do USA, je zcela nemístná – o bydlišti nezletilého dítěte rozhodují rodiče a nelze klást oprávněné k tíži, pokud se matka rozhodla bydliště změnit a otec (pokud s tímto nesouhlasil) proti změně bydliště dítěte nebrojil zákonnými prostředky, navíc se

touto otázkou zaobíral již soud v rozhodnutí, které je exekučním titulem a zohlednil tuto skutečnost právě i ve výši výživného. Předmětem tohoto řízení totiž není přezkum správnosti exekučního titulu. Stejně tak tvrzení účastníků o důvodech ochlazení citových vazeb nemůže mít na výsledek tohoto řízení žádný vliv, protože nezpůsobuje změnu exekučního titulu ani jeho zánik.

37. Pokud povinný uvádí, že má u něho oprávněná „dveře otevřené“, tak odvolací soud připomíná, že povinný odmítl sdělit, kde ve skutečnosti bydlí, hlášen je na ohlašovně městské části. Za těchto okolností je zcela vyloučené, že by oprávněná u něho skutečně měla „dveře otevřené“. Povinný jen formálně proklamuje svou připravenost plnit své zákonné povinnosti, ačkoliv svým faktickým jednáním se plnění vyživovací povinnosti k dítěti již mnoho let vyhýbá.
38. K námitce, že povinný absolvoval před 10,5 roky školení podle zákona č. 247/2000 Sb. lze dodat, že platnost průkazu profesní způsobilosti řidiče je pouze 5 let od data vydání, takže v současné době povinný nedisponuje platným průkazem profesní způsobilosti řidiče, což podporuje závěr soudu o nedůvodnosti návrhu.
39. Ani skutečnost, že povinnému přibyla další vyživovací povinnost, pak nemá žádný vliv na pro rozhodnutí relevantní skutečnosti a nemůže být tedy důvodem ani jen k částečnému zastavení exekuce.
40. Pokud pak je o použitelnost ust. § 71a exekučního řádu, tak odvolací soud zcela odkazuje na své předchozí rozhodnutí v této věci a *nález Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. II. ÚS 50/18* s tím, že v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech zahájených před jeho účinností, ale dosud neskončených. Tuto zásadu pak lze prolomit případnými přechodnými ustanoveními, ale nestanoví-li však přechodná ustanovení nic jiného, případně pokud nestanoví vůbec nic (jako v posuzovaném případě), platí v procesním právu výše uvedená zásada nepravé retroaktivity, (*srovnej např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 512/05, (srov. např. Bureš, J., Drápal, L., Krémář, Z., Mažanec, M.: Občanský soudní řád, komentář, II. díl, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2003, str. 1053)*).
41. Odvolací soud z výše vyložených důvodů shledal napadené usnesení věcně zcela správným, a proto je dle § 219 o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu potvrdil.
42. Ani odvolací soud o nákladech dosavadního řízení nerozhodoval, neboť tímto rozhodnutím exekuce nekončí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 5.

Praha 25. února 2021

JUDr. Blanka Kapitánová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.